NOVÉ DIVADLO

nové divadlo

novedivadlo

Nové divadlo · Sezóna 2019/2020 · 10. premiéra

Kocúr v čižmách

Koncept : Šimon Spišák a Veronika Gabčíková
Dramaturgia: Veronika Gabčíková
Autor textu : kolektív Nového divadla
Scéna, kostýmy a bábky: Dáša Krištofovičová
Hudba: výber

Réžia: Šimon Spišák

OSOBY A OBSADENIE
Kocúr v čižmách: Agáta Spišáková
Janko, myš, zajac, „sedláci": Ľuba Dušaničová alebo Miloš Kusenda
Mačací diabol, princezná, kráľ, myška, bratia, zajac, mama zajačica, moriak, kocúr Murko, malý a veľký obor: Lucia Korená

Premiéra: 23. 11. 2019 o 17.00 a 19.00 h.,
Dom Matice slovenskej v Nitre

Svetlo: Veronika Gabčíková alebo Jakub Jánsky
Zvuk: Jozef Puškár alebo Šimon Spišák
Realizácia scény a bábok: Dáša Krištofovičová, Šimon Spišák, Jozef Puškár, Peter Jánsky
Realizácia kostýmov: Andrea Križanová
Produkčná spolupráca: Veronika Moravčíková
Grafická úprava propagačných materiálov: Peter Jánsky

Činnosť Nového divadla z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia, Mesto Nitra, Nitriansky samosprávny kraj.
Za pomoc a podporu ďakujeme: Veronike Bilicovej, pani Marte, Dade Cvečkovej a všetkým členom našich rodín.

Kocúr v čižmách (Rozprávka) Kde bolo, tam bolo, voľakde len bolo.

Jeden mlynár mal troch synov, mlyn, somára a kocúra.

Synovia mleli, somár donášal obilie a odnášal múku a kocúr chytal myši. Keď mlynár zomrel, synovia si takto rozdelili dedičstvo: najstarší dostal mlyn, stredný somára a najmladší kocúra; viacej sa mu neušlo. Bol preto smutný a takto si vravel: - *Ja som predsa dostal to najhoršie. Môj najstarší brat môže mlieť, druhý sa môže nosiť na somárovi, ale čože si počať s kocúrom? Dám si z jeho kože urobiť rukavice a budem mať pokoj.*

- Počuj, nezabíjaj ma pre pár ledajakých rukavíc, radšej mi daj ušiť čižmy, aby som sa v nich mohol ukázať medzi ľuďmi. Uvidíš, že ti budem skoro na dobrej pomoci.

Mlynárov syn sa takej kocúrovej reči začudoval, ale keďže práve vtedy šiel okolo obuvník, zavolal ho, aby kocúrovi odmeral čižmy. Keď boli čižmy hotové, kocúr si ich obul, vzal si vrece, naspodok doň nasypal obilie, navrch priviazal šnúru, aby ho mal čím zaťahovať, prehodil si vrece na chrbát a na zadných nohách vyšiel z domu do sveta, celkom ako človek.

V tom čase vládol v krajine kráľ, ktorý veľmi rád jedával prepelice. V lese ich síce bolo plno, ale boli také plaché, že z nich neukoristil ani jeden poľovník. Kocúr to vedel. Preto, keď prišiel do hory, otvoril vrece, porozhŕňal v ňom zrno, šnúru pustil do trávy a jej koniec pretiahol za krovie. Učupil sa a striehol. Čoskoro prileteli prepelice, zbadali zrno a jedna za druhou skackali do vreca. Keď ich dnu bolo už hodne, kocúr potiahol šnúru, pribehol k vrecu a prepeliciam povykrúcal krky. Potom si prehodil vrece cez chrbát a šiel rovno do kráľovského zámku. Keď kocúr prišiel pred kráľa, poklonil sa mu a riekol: - *Môj pán, urodzený gróf, sa pánu kráľovi porúča a posiela mu prepelice.* Kráľ bol od radosti celý bez seba a rozkázal, aby dali kocúrovi do vrecka toľko zlata, koľko len unesie: - *Toto daj svojmu pánovi, a že mu za jeho dar veľmi pekne ďakujem.*

Keď prišiel kocúr domov, zhodil z chrbta vrece, rozviazal ho a pred mlynára vysypal číre zlato. – *Tu máš za čižmy, a kráľ ťa dáva aj pozdravovať a pekne sa ti poďakúva.*

Mlynár sa nad tým bohatstvom zaradoval a kocúr, zatiaľ čo si vyzúval čižmy, mu všetko vyrozprával a nakoniec povedal: - *Už máš dosť peňazí, ale zajtra si zase obujem čižmy, lebo musíš byť ešte bohatší.*

Druhé ráno šiel kocúr zase na poľovačku a prišiel ku kráľovi s bohatým úlovkom. Tak to šlo deň, čo deň a kráľ si kocúra veľmi obľúbil. Raz bol kocúr v kráľovskej kuchyni, keď tu vošiel kočiš a klial: - *Bodaj by kráľa aj s princeznou parom vzal. Chcel som ísť do hostinca zahrať si v karty a vypiť si, a tu ich musím povoziť okolo jazera.*

Keď to kocúr počul, odplazil sa domov a povedal svojmu pánovi: - *Ak sa chceš stať grófom a byť bohatý, poď so mnou k jazeru a kúp sa v ňom.*

Mlynár poslúchol a šiel k jazeru. Tu kocúr vzal jeho šaty, odniesol ich preč a skryl. Práve vtedy prichádzal na koči kráľ. Vtom kocúr začal úpenlivo lamentovať: - *Ach, najvznešenejší kráľ! Kým sa môj pán kúpal v jazere, akýsi zlodej mu ukradol šaty. Teraz je pán gróf vo vode a nemôže vyjsť von.* Keď to kráľ počul, kázal zastaviť koč a jeden z jeho sluhov musel uháňať po šaty. Pán gróf si obliekol nádherné šaty, musel si prisadnúť k nemu do koča. Princezná sa tiež nenahnevala, lebo gróf sa jej celkom páčil.

Kocúr bežal vopred, pribehol na veľkú lúku, kde robilo okolo sto ľudí. – *Čia je to lúka, ľudkovia?* – *Veľkého čarodejníka*, - znela odpoveď. – *Počujte, teraz prejde tadiaľto na koči kráľ, a keď sa opýta, čia je to lúka, odpovedzte: grófova. Ak tak nepoviete, budete všetci synmi smrti.*

Čoskoro prišiel k čarodejníkovmu zámku a vošiel dnu. Čarodejník si ho nedôverčivo obzeral a spýtal sa ho, čo chce. Kocúr sa mu poklonil a povedal: - *Počul som, že sa môžeš premeniť na hocijaké zviera, na psa, líšku alebo vlka. To by som aj uveril, ale premeniť sa na slona, to sa mi vidí celkom nemožné. Nuž prišiel som sa o tom presvedčiť.*

Čarodejník pyšne odpovedal: - *To je pre mňa maličkosť.*
- A v tej chvíli premenil sa na slona. – *To je už dačo, ale či sa premeníš aj na leva?* – *To je pre mňa tiež nič*, - povedal čarodejník a už stál pred kocúrom ako lev. Kocúr sa tváril veľmi začudovane a volal: - *Neuveriteľné, neslýchané, ale ešte neslýchanejšie by bolo, keby si sa premenil na celkom malé zviera, ako je napríklad myš.* – *Ó, áno, milý kocúrik, aj to dokážem*, - a už behal po izbe ako myš. Kocúr za ňou, jedným skokom ju chytil a zožral.

Za ten čas kráľ s grófom a princeznou prišli na koči k veľkej lúke.
- *Čie je to seno?* – opýtal sa kráľ.
- *Pána grófovo!* – kričali všetci, ako im kocúr prikázal.
- *Máte tu pekný kus zeme, pán gróf*, - povedal kráľ.

Keď prišli do zámku, kocúr stál na schodoch a povedal: - *Pán kráľ, došli ste do zámku môjho pána grófa a táto česť ho urobí šťastným na celý život.* – Kráľ a princezná vyšli z koča a obdivovali nádherný zámok. Onedlho mal gróf s princeznou svadbu, a keď kráľ zomrel, kráľom bol gróf a kocúr v čižmách prvým ministrom.

A na starej mlynici bol zvonec a rozprávky je koniec.

www.novedivadlo.sk
Nové Divadlo
Vstupenky na naše predstavenia si môžete objednať e-mailom: rezervacie@novedivadlo.sk, fb: www.facebook.com/novedivadlo alebo sms-kou na tel. čísle 0910 994 209
Činnosť divadla zvyšných rokov je podporil Fond na podporu umenia
fond na podporu umenia